

ringen den fornødne Bemyndigelse, saaledes som i § 30 er sseet.

(Det forelagte „Udkast til Lov om en Indkomstkast“ findes i Anhanget.)

Formanden: Vi gaae dernæst over til det næste Nummer paa Dagsordenen, til den af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds anmeldte Forespørgsel om Besskaffenheden af den Gouverneuren over de vestindiske Der tillagte Lovgivningsmyndigheds Grændser. Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds har Ordet.

Krieger: Det Forhold, som fremkalder min Forespørgsel, vil uden tvivl i sin Almindelighed være Thinget bekendt. Den Regjeringscommissair, som i 1848 udsendtes til de vestindiske Der, for at reorganisere Forholdene der efter Emancipationen, bemyndigedes ved den ham meddeelte Instrux til at iværksætte de i dette Niemed fornødne Foranstaltninger ved provisoriske Bestemmelser under definitivt allerhøieste Approbation; det paalagdes ham, saasnart han havde erhvervet sig den fornødne Kundskab om Forholdene paa Derne, at ordne Forholdet mellem Arbejdsherrene og Arbejderne paa Landet og i Byerne, og at sikke stadigt Arbejde paa længere Tid ved provisoriske Lovbestemmelser. Blandt de flere borgerlige Forhold, der ligeledes skulde ordnes, paalagdes det ham i særdeleshed at gjøre Næringsforholdene i Byerne, Besskatningsvæsenet, Politis og Fattigvæsenet, den criminelle Retspleie og et hensigtsmæssigt, Ungdommen til Borgernyndighed dannende, Skolevæsen til Gjenstand for sin Omhu. Denne meget vidt gaaende Myndighed til at udstede provisoriske Anordninger blev i det følgende Aar, i Juli Maaned, begrændset ved en Skrivelse fra Finantsministeren; efter denne Skrivelse skulde nemlig den ham tillagte Bemyndigelse til at give foreløbige Anordninger herefter kun benyttes i saadanne særdeles paatrængende Tilfælde, hvor det almene Vel ikke taaler Dvsættelse, saasom under borgerlige Uroligheder, climatiske Uheld, politiske eller commercielle Forviklinger og deslige; andre Foranstaltninger skulde derimod først indsendes til Ministeriet, for paa sædvanlig Maade at afgjøres. Jeg har ikke tilstrækkelig Kundskab om den Brug, som er gjort af Generalgouver-

neuren, eller, som han nu skal kaldes, Gouverneuren, af den første meget udstrakte Bemyndigelse, og heller ikke om den Brug, som er gjort af den mere begrændsede Bemyndigelse. I den Tidende, der vel ikke er nogen officiel Lovtidende, men, som dog pleier at meddele de Love og Anordninger, der udstedes, har jeg nemlig kun fundet fuldstændig Meddelelse om enkelte af de provisoriske Anordninger, der ere udstedte af Gouverneuren i Genhold til den ham givne Myndighed; nogle andre har jeg seet omtale i Indberetningerne i denne Tidende, men de ere ikke meddeelte fuldstændigt der; hvad nu angaaer disse foreløbige Anordninger, da have kun meget faa senere vundet Stadfsættelse, være sig ved Lov eller Anordning; kun een er, saavidt jeg veed, stadfsættet først ved foreløbig Lov og dernæst ved endelig Lov, og altsaa behandlet her i Thinget, nemlig den provisoriske Anordning, der blev udstedt om Handelen og Tolden. Den vigtige provisoriske Anordning derimod af 26de Januar 1849, som ordner Forholdet imellem Arbejdsherren og den frie Bessolkning paa Landet, er, saavidt jeg veed, ikke stadfsættet ved nogen være sig administrativ Foranstaltning eller foreløbig Lov, thi at den er nævnt i det aabne Brev af 1ste Juni 1849 kan da ingenlunde betragtes som nogen Stadfsættelse. Det forekommer nu mig, at her er et Forhold, som trænger til nogen Dvsklaring fra den ærede Finantsminister. Der er jo vistnok givet Gouverneuren en Bemyndigelse til at udstede provisoriske Anordninger, men det er udtrykkeligt sagt, at disse provisoriske Anordninger skulle være Gjenstand for nærmere Stadfsættelse. Der kan altsaa ikke her være Tale om, at saadanne Anordninger skulle blive staaende som provisoriske Anordninger i en aldeles ubegrændset Tid. Vistnok har man for Exempel et provisorisk Fattigreglement, som nu har staaet i over 47 Aar; men jeg kan dog ikke mene, at Gouverneurens Anordninger skulle være provisoriske i den Forstand. Det maa vistnok erkjendes, at en Stadfsættelse bør gives og denne bør gives i den rette Form. Jeg skulde ønske, at den ærede Finantsminister vilde udtale sig, om han ikke erkjender Nødvendigheden af, at en saadan Stadfsættelse gives, ligesom at han vil